Dragi učitelji,
sretan Vam Svjetski dan učitelja!

5. listopada 1966. godine u Parizu, na Međuvladinoj konferenciji pod pokroviteljstvom UNESCO-a nastala je Preporuka o statusu učitelja. Sama činjenica da je postojala potreba za takvim jednim dokumentom, koji će u svome sadržaju naglašavati „odgovornost država za osiguranje odgovarajućeg odgoja i obrazovanja za sve“ , kao i naglašavanje potrebe da se učiteljima osigura „status“ svjedoči o tome kako se ista borba za položaj odgoja i obrazovanja vodi već desetljećima. Borba učitelja za „status“, položaj i priznanje, uvažavanje važnosti njihove uloge, osiguravanje radnih uvjeta, naknada i materijalnih dobitaka još je uvijek u tijeku, 51 godinu nakon objavljivanja Preporuke.

Ipak, Preporuka je istovremeno i priznala rad učitelja i nastavnika kao jedan od najvažnijih za ukupan razvoj društva. Ona je ujedno apelirala na podizanje obrazovanja na listi društvenih prioriteta . Stoga je UNESCO 1994. proglasio 5. listopada Svjetskim danom učitelja, koji se danas obilježava u više od 100 zemalja.

Svima je već odavno jasno da su iskustva u dječjoj dobi temelj kasnijeg razvoja pojedinca, stoga , uz obitelj, škola igra presudnu ulogu u postavljanju osnova– razvijajući djetetov kapacitet i želju za znanjem, ali razvijajući i ljudske vrijednosti .

„Nastava je mnogo lakša nego odgoj. Za nastavu se mora samo nešto znati. Za odgoj se mora nešto biti.“ /A. Stifter/. Učitelj ima zastrašujuću odgovornost da razvije uspješan odnos s učenicima, koji će se temeljiti na njihovim potrebama za budućnost, a ne na onome što žele. Kao i svaki drugi odnos u životu, i ovaj se treba graditi strpljivo, promišljeno, dosljedno i predano. U svijetu u kojemu živimo, koji izlaže djecu i mlade ljude brojnim utjecajima koji su nerijetko suprotni te često osujećuju trud obitelji i odgojno obrazovnih djelatnika, nameću drugačije „vrijednosti“ i malobrojne pozitivne uzore mladim ljudima, od učitelja se mnogo očekuje. Ponajprije, da budu uzori koje će učenici moći slijediti, najviše svojim ljudskim kvalitetama. Uvijek ljubazni, uljudni, pravedni, smireni, spremni saslušati djetetove probleme, puni razumijevanja prema roditeljima, ali čvrsti, s jasnom vizijom svoje osnovne zadaće, spremni izboriti se za područje u kojem su kompetentni, a to je odgoj i obrazovanje.

U današnje vrijeme često se propituje kompetencija učitelja, njihova prosudba i znanje. Istovremeno, učitelji se redovito usavršavaju, njihov se rad provjerava svake godine na više načina, od uvida u nastavu do pregledavanja cjelokupne dokumentacije, a posljednjih godina i kroz e-dnevnike. Pravi su primjer cjeloživotnog učenja. Prilagođavaju se svim promjena koje se uvode, bez pogovora, ispisuju beskrajne tablice, ankete, programe i planove, prikupljaju potvrde, ugovore, konzultiraju se sa stručnjacima – psiholozima, pedagozima, liječnicima, susretljivi su prema studentima – budućim učiteljima, te savjesno sudjeluju u njihovoj praksi, rade aktivno, zainteresirano i kvalitetno. Trude se biti što bolji, svakim danom, svjesni da rad

na vlastitom unaprjeđenju nikada ne prestaje. Znaju da „kad prestanu učiti, prestat će rasti“. Naravno da ponekad i griješe.

Rijetko čuju pohvalu ili poticaj. Iako je zaslužuju, ne samo povodom Svjetskog dana učitelja.

Sonja Lefler, ravnateljica škole